

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De signis Humilitatis. Cap. IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

esse super homines, ponitur sub terra, quæ est infimū clemētōrū.
 ¶ Tertio valet ad sui cōtemptrū. Facit enim, q̄ homo cognoscat se quasi per resolutionē, qui modus cognoscēdi verissimus est. Et hoc est quod Dauid orat: Sciant, inquit, gentes, quoniam homines sunt: id est, de humo. ¶ Quarto valet ad hoc vt homo rectē se regat in via præsēntis vitæ. Sicut aues caudā regūt se volando, & pisces natādo. Iob 12. Interroga iumētra, & docebūt te: & volatilia cæli, & indicabunt tibi &c. qui vult nauē regere, ponit se in fine nauis. Et sapiens consideratione finis regit se in illa quæ sunt ad finē. ¶ Quinto ad temperandā præsēntē lætitiā. sicut & alia mala pœnæ. Eccles. 11. In die malorū ne immemor sis bonorum. Memoria mortis multū valet ad temperandā præsēntem lætitiā, quia multū habet amaritudinis. Eccle. 41. O mors, quā amara est memoria tua homini iniusto. ¶ Sexto ad hoc vt homo rectē iudicet de præsēnti vitæ & futura. Qui enim per meditationem ponit se in articulo mortis, quasi medius est inter præsēntem vitam & futurā, vitæq; videns de prope. Qui tenet se in initio vitæ suæ vel prope interponens sibi & vitæ futuræ, quicquid sperat se victurū, lōge est à vitæ futura, vnde bona illius modica ei videntur. Quasi in initio vitæ suæ se tenebat, quī dicebat Lucæ 12. Anima mea, multa habes bona posita in annos plurimos: requiesce, bibe, comede, epulare. Sed Deus posuit eum in fine vitæ dicēs: Stulte hac nocte animam tuam reperent à te.

De signis Humilitatis.

CAP. IIII.

Primū humilitatis signū est amor humiliū personarū. Ecc. 13. Omne animal diligit simile sibi. ¶ Secundū est, fuga altitudinis. Humilitas laudes fugit sicut venenū, & sicut sagittas mellitas, & vt sermones fascinatōes. Sap. 4. Fascinatio nugacitatis oblectat bona. Et sicut rete expāsum gressibus suis. Pro. 29. Homo qui blandis fictisq; sermonibus loquitur amico suo, rete expandit gressibus eius. Christ⁹ qui verē humilis erat, fugit volētes eū rapere in regē. Io. 6. ¶ Tertiu est, amor proprię vilitatis. Ber. Vetus humilis vilis vult reputari, nō humilis prædicari. Gaudet de contēptu sui, hoc solo sanē superbus, q̄ laudes contēnit. De hoc exemplū habemus in Dauid. 1. Reg. 6. Ludā, inquit, & viltor fiā. Et in dialogo Greg. legitur de quodā statura paruo, qui Cōstātinus dicebatur, q̄ cū dixisset ei quidā, q̄ nihil hominis haberet, protinus lætus in amplexū eius ruit, eūmq; ex amote nimio cōstringere brachiis cœpit & osculari, magnāsq; gratias agere, q̄ de se talia indicasset, dicens, Tu solus es qui in me oculos apertos habuisti. Et de Dauid legitur 2. Reg. 16. Dimittite inquit,

eum vt maledicat mihi. & Act. 5. Et illi ibat gauderes a cōspectu cōcilij, quoniā digni habiti sunt pro nomine Iesu cōtumeliā patri: humilitas opprobriis pascitur vt cibo proprio. Thre. 4. Saturabitur opprobriis. Sicut se habet superbia ad gloriā, sic humilitas ad ignominiā. Vnde sicut superbia gaudet de gloria, sic humilitas de ignominiā. Humilitati ea sunt pretiosa quę alijs essent vilia. Ipsa enim spiritum abominationis & contemptus conuertit quasi in aurū & gemmas. Ipsa vilis vult videri alijs, sicut & sibi vilis videtur. Et quanto est sibi vilior, tanto est Deo pretiosior. Greg. in Mora. Tanto vnaquęq; anima fit pretiosior in cōspectu Dei, quanto pro amore Dei despectior fit ante oculos suos. Item Gre. Tāto fit quisq; vilior Deo, quāto pretiosior sibi. Et tāto pretiosior Deo, quāto propter eum vilior. ¶ Quartū est, si humilia officia libēter quis facit. De hoc exemplū habemus in Abigail. 1. Reg. 21. pro qua cū misisset Dauid vt eam duceret in vxorē, ipsa ait: Ecce famula tua sit in ancillā, vt lauet pedes seruatorum domini mei. In Vitis patrum, quidā senex perfectus virtutibus orauit dominum, Ostende mihi domine quid sit perfectio animę, & faciam. Et quum requireret consiliū a quodam alio senē: ille respondit ei de hoc per reuelationē: Vis facere quicquid dico tibi? Et ille, Volo. Et dixit: Vade, pasce porcos: & fecit sic. Et quū alijs viderent, q̄ pasceret porcos, dixerunt q̄ factus esset faruus. Et visa eius humilitate, reuocatus est ad locū suū. ¶ Quintum est, si cōsilio acquiescit: sicut hoc quod aliquis nō acquiescit cōsilio, signū est superbię. Greg. de non acquiescente consilio: Si se, inquit, meliorem nō crederet, nequaquam cunctorum consilia suę deliberationi postponeret. ¶ Sextum est, si cōtumeliā vel etiā correptionem māsuētē audit. Greg. Qui gloriā non querit, cōtumeliā nō sentit. Idē: Non timet confundi in cōspectu hominum qui solū gloriā querit apud Deum. ¶ Septimum est, si secretū diligit. Bern. loquēs de illo verbo. 2. ad Cor. 12. Parco autē &c. Quam pulchrē, inquit, dicit parco Non parit sibi arrogans, non superbus, nō cupidus vanę glorię, vel iactator actuum suorum, qui vel sibi arrogat, vel mētur de se quod nō est. Solus verē humilis parit animę suę, qui ne putetur quod nō est, semper quantū in se est vult nesciri quod est. ¶ Octauum est, si libēter obedit. Philip. 2. Exinanitio pręmittitur tanquam causa obedientię. Qui enim humilis non est, non libenter obedit.

De diuisione humilitatis.

C A P. V.

Consequenter ponēda sunt diuisiones ad humilitatem per-